

βρύσινος ἐπίθ. Λεξ. Γαζ. (ἐν λ. πηγαῖος) Βυζ. Μπριγκ. Δημητρ. βρύσ'νους Θράκ. (Αἰν.) βυρδ'νός Λήμν.
'Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινος.
Βρυσικός 1, ὁ ἰδ.: Βυρδ'νὸ νερὸ Λήμν.

βρυσίτσα ἡ, Θεσσ. Θράκ. (Αἰν.) Πελοπν. (Λακων.)
— Λεξ. Περιδ.

'Υποκορ. τοῦ οὗς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα. 'Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: 'Ἄσμ.

Βρυσίτσα μὲ τὸ κρυὸ νερό, μὲ τὴν ἐλαϊὰ μπροστά σου Θεσσ.

Βρυσίτσα μ', σὲ καθαίρωνισα νὰ τρέξης γιὰ τ' ἰμένα,
σὺ ἔτριξις κι πότισις τ' κόσμον τὰ διφρασμένα

Αἰν. 'Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Εὐβ.

βρυσοβγάνω Πελοπν. (Οἰν.)

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι καὶ τοῦ ρ. βγάνω.

'Αναβλύζω, ἀναδίδω ὕδωρ, ἐπὶ τῆς γῆς: Σὲ κάθε με-
ρὰ ποῦ βρυσοβγάνει καὶ μὴ σταγόνα νερὸ κ' ἐκεῖ κακκα-
βολίθι. Βρυσοβγάνει ὁ τόπος.

βρυσομάννα ἡ, ΚΠαλαμ. Πεντασύλλ. 6, Περάσμ.
καὶ χαιρετ. 84. ΔΣολωμ. 80—Λεξ. Βλαστ. 293 Δημητρ.

'Ἐκ τῶν οὗς. βρύσι καὶ μάννα.

'Ἡ ἀρχικὴ πηγὴ τοῦ ὕδατος ἐνθ' ἀν.: Παροιμ.

'Ἡ βρυσομάννα στέρευε, πάν οἱ βρυσούλλες, πάνε
(ἐκλειψάσης τῆς γενικῆς εὐημερίας συνεκλείπει καὶ ἡ τῶν
ἀτόμων). Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

'Σ τὴν ταφὴν τοῦ χύνει ἡ ἔρμη | βρυσομάννα τὸ νερό,
ποῦ τοῦ δρόσισε τὴ θέρμη | εἰς τὸ ψυχομαχητὸ
ΔΣολωμ. ἐνθ' ἀν.

Οἱ βρυσομάννες, | μονάχα ἐσεῖς
τῆς γλύκας εἶστε | ἀγνὴ χαρά,
στάλες, δροσίστε | μέθη εὐωδία

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν. Συνών. κεφαλάρι.

βρυσόνερο τό, Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1, 237.

'Ἐκ τῶν οὗς. βρύσι καὶ νερό.

'Υδωρ πηγαῖον: 'Εκεῖ τὴ βαθουλλὴ τὴ λάκκα μὲ τὰ
βρυσόνερα.

βρυσότοπος ὁ, Πελοπν. (Οἰν.)

'Ἐκ τῶν οὗς. βρύσι καὶ τόπος.

Τόπος ἔχων πηγὰς: 'Απεκεῖ περνάει ἡ σκλάβα τοῦ
χωροῦ καὶ δικά της εἶναι τὰ σημάδια ποῦ διακρίνεις σὲ
κάθε βρυσότοπο (ἐκ παραδ.).

βρυσούδα ἡ, Κύπρ. βουσουδά. Σαμοθρ.

'Υποκορ. τοῦ οὗς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούδα.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ.

βρυσούδι τό, ἀμάρτ. βρυσούδι Κύπρ. βρυσούδ'
Θράκ.

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούδι.

βρυσάκι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: 'Ἄσμ.

Τῶ ἂν ἔν' ὁ μαῦρος σιανός, φτάν-νεις τοὺς τὸ βρυσούδι
(σιανός = σιγανός) Κύπρ. 'Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν
τύπον βρυσούδ' Θάσ.

βρυσούλλα ἡ, σύννηθ. βρυτσούλλα Κύπρ.

'Υποκορ. τοῦ οὗς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούλλα.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ., σύννηθ.: 'Ὅπως τὸ νερὸ ἀπὸ τῆ βρυ-
σούλλα, ξεχειλίζει ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ τραγούδι Πελοπν.
(Βούρβουρ.) || Αἰνιγμ. Πάνον 'ς ἕνα ψηλὸ βουνὸ εἶναι δυὸ
βρυσούλλες, κι ὁποῖος κι ἂν ἐπέρασε ἐπὶ, κι ὁποῖος θὰ πε-
ράσῃ θὰ πῆ, δύο μόνον δὲν ἐπίανε (οἱ μαστοὶ τῆς μητρὸς,
τοὺς ὁποῖους μόνον ὁ 'Αδάμ καὶ ἡ Εὐὰ δὲν ἐθήλασαν)
Πελοπν. (Μάν.) || 'Ἄσμ.

'Κριβέ μ', σὲ κλαίγ' ἡ ἄνοιξι, σὲ κλαίει τὸ καλοκαίρι,
σὲ κλαίν καὶ τὰ 'μορφα πουλλὰ κ' οἱ δροσερεὲς βρυ-
[σούλλες

'Ἡπ. (Κόνιτς.)

Κοντεύω νὰ 'βγῶ 'ς τὴν κορφὴ, κοντεύω νὰ 'βγ' ἀπάνω,
νὰ 'βρω βρυσούλλες μὲ νερὸ καὶ δυὸ κορφές μὲ χιόνι
Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

'Εγὼ εἶμ' ὁ γέρωσ 'Ὀλυμπος 'ς τὸν κόσμον ξακουσμένος,
ἔχω σαράντα δυὸ κορφές κ' ἐξήντα δυὸ βρυσούλλες
ΝΠολίτ. 'Ἐκλογ. 35. 'Ἡ λ. πολλαχ. ὡς τοπων. καὶ ὑπὸ
τὸν τύπ. Βρυτσούλλα Εὐβ. (Στρόπον.) Πελοπν. (Καλά-
βρυτ.) Στερελλ. (Παρνασσ.)

βρυσούλλι τό, ἀμάρτ. βρυτσούλ-λι Κάρπ. βρυ-
σούλλι Τσακων. βρυτσούλλ' Μακεδ. (Βελβ.)

'Υποκορ. τοῦ οὗς. βρύσι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούλλι.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: 'Ἄσμ.

'Πάνω κειὰ 'ς τὸν Κυμαρᾶ, ἀπού 'χ' ἕνα βρυτσούλ-λι,
'κεῖ λούνεσαι καὶ πλύνεσαι, ἄσπρο μου μερτοπούλλι
(μερτοπούλλι=τσιχλα) Κάρπ. 'Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ
τὸν τύπ. Βρυτσούλλι Πελοπν. ('Ανδρίτσ.) Βρυτσούλλι Τσακων.
Βρυτσούλλι Τσακων. Βρυτσούλλα Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Βρε-
σούλλα Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Βρυτσούλλα Πελοπν. (Καλάβρυτ.).

βρυσουλλιᾶζω ἀμάρτ. βρυτσουλλιᾶζω Κύθηρ.

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρυτσούλλα ἢ βρυτσούλλι.

'Αναβρύω, ἀναβλύζω, ἐπὶ ἐδάφους: Τὸ χωράφι βρυ-
τσουλλιᾶζει (γίνεται βυλτῶδες ἔνεκα τῶν ἀναβρυόντων ὕδα-
των). Συνών. βρυσιζώ 1, βρυσιλιᾶζω.

βρυσουλλίδα ἡ, ἀμάρτ. βρυτσ'λίδα 'Ἡπ.

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρυτσούλλα καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίδα.

Βρυσάκι, ὁ ἰδ.

βρυσόχορτο τό, Σῦρ.

'Ἐκ τῶν οὗς. βρύσι καὶ χόρτο.

Φυτόν φυτόμενον παρὰ τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν.

βρυσώνω Θράκ. Κρήτ.

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρύσι.

Κτίζω, μόνον ἐπὶ πηγῆς: 'Ἄσμ.

Βρυτσούλλα μ', ποιὸς σὲ βρύσωσε καὶ σ' ἔκαμ' ἀγιοβρύσι
καὶ ποιὸς σὲ ξεφάνερωσε 'ς τὸν κόσμον κυπαρίσσι;
Θράκ.

Βρύσι μου, ἐγὼ σ' ἐβρύσωσα κ' ἐγὼ σ' ἔκαμα βρύσι
κ' ἐδὰ 'σκυψα νὰ πῶ νερό, γυρεύεις νὰ μὲ πνίξης;
(ἐδὰ = τῶρα) Κρήτ.

βρυχάζω 'Ἡπ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. βρυκάζω
Παξ. βρυκάζου 'Ἡπ. (Ζαγόρ.)

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρυχός.

Κλαίω μεγαλοφώνως, ἐκβάλλω θρηνητικὰς κραυγὰς.
Συνών. βρυχειέμαι 3.

βρυχάρα ἡ, ἀμάρτ. βρουχάρα Κρήτ.

'Ἐκ τοῦ οὗς. βρυχός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρα.

